

**Kamer
van Volksvertegenwoordigers**

ZITTING 1969-1970.

6 MEI 1970.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wet van 29 maart 1967,
waarbij met name nieuwe categorieën van recht-
hebbenden op de strijdertrente en op de gevan-
genschapsrente van de oorlog 1940-1945 worden
ingesteld.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE FINANCIEN⁽¹⁾,
UITGEBRACHT DOOR DE HEER W. CLAES.

DAMES EN HEREN,

De bedoeling van het onderhavige wetsvoorstel is tweevoudig. In de eerste plaats het recht op een levenslange strijdert- en gevangenschapsrente uitbreiden tot de militairen die deel hebben uitgemaakt van het tussen september 1939 en 10 mei 1940 gemobiliseerde leger.

Voorts wil het, voor het bepalen van de rente, rekening houden met de herstelperiode die thuis werd doorgebracht door de in oorlogstijd gekwetste en zieke personen.

De Vice-Eerste Minister en Minister van Begroting doet opmerken dat de rente, in strijd met wat in de toelichting van het wetsvoorstel verklaard wordt, niet als een herstel ten gunste van de oorlogsslachtoffers dient beschouwd te worden, maar als een beloning voor de in oorlogstijd vervulde plicht.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Dequae.

A. — Leden : de heren Baeskens, Chabert, Dequae, Goeman, Meyers, Michel, Persoons, Posson. — Boeykens Brouhon, Claes (W.), Deruelles (Henri), Detiège, Mottard, Simonet. — Ciselet, De Clercq, Defraigne, Delruelle (Gérard), Gendebien. — Olaerts, Van der Elst. — Delosset.

B. — Plaatsvervangers : de heren De Gryse, Peeters, Urbain, Vandamme. — Boutet, Hurez, Lamers, Van Daele. — Hubaux, Pede, Van Lidth de Jeude. — Goemans. — Moreau.

Zie :

216 (1968-1969) :

— N° 1 : Wetsvoorstel.

**Chambre
des Représentants**

SESSION 1969-1970.

6 MAI 1970.

PROPOSITION DE LOI

modifiant la loi du 29 mars 1967 prévoyant notamment de nouvelles catégories de bénéficiaires de la rente de combattant et de la rente de captivité de la guerre 1940-1945.

RAPPORT

FAIT AU NOM
DE LA COMMISSION DES FINANCES⁽¹⁾,
PAR M. W. CLAES.

MESDAMES, MESSIEURS,

L'objet de la présente proposition de loi est double. Tout d'abord, elle vise à étendre le droit à une rente viagère de combattant et de captivité aux militaires qui ont fait partie de l'armée mobilisée entre le 1er septembre 1939 et le 10 mai 1940.

Ensuite, pour la fixation de la rente, elle propose de tenir compte de la période de convalescence passée dans leurs foyers par les blessés et malades du temps de guerre.

Le Vice-Premier Ministre et Ministre du Budget a fait observer que, contrairement à ce qui est dit dans les développements de la proposition de loi, la rente doit être considérée, non pas comme une réparation en faveur des victimes de la guerre, mais comme une récompense pour le devoir accompli en temps de guerre.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Dequae.

A. — Membres : MM. Baeskens, Chabert, Dequae, Goeman, Meyers, Michel, Persoons, Posson. — Boeykens Brouhon, Claes (W.), Deruelles (Henri), Detiège, Mottard, Simonet. — Ciselet, De Clercq, Defraigne, Delruelle (Gérard), Gendebien. — Olaerts, Van der Elst. — Delosset.

B. — Suppléants : MM. De Gryse, Peeters, Urbain, Vandamme. — Boutet, Hurez, Lamers, Van Daele. — Hubaux, Pede, Van Lidth de Jeude. — Goemans. — Moreau.

Voir :

216 (1968-1969) :

— N° 1: Proposition de loi.

Voorts vestigt hij er de aandacht op dat de essentiële reden waarom de gemobiliseerden nooit een oorlogsrente bekomen hebben voor de periode van de mobilisatie, berust op het feit dat de oorlogsrenten voorbehouden worden voor het uitvoeren van de plicht in oorlogstijd. Indien men afstand moet doen van dat principe, komt men onvermijdelijk tot een toestand die strijdig is met de geest zelf die de toekenning van de oorlogsrenten ten grondslag ligt.

De financiële weerslag van deze maatregel zou ongeveer 130 miljoen belopen.

Wat het tweede gedeelte van het wetsvoorstel betreft, brengt de Minister eveneens bepaalde bezwaren naar voren.

Thans wordt in de voor de oorlog 1940-1945 getroffen regeling de periode van hospitalisatie in aanmerking genomen voor het berekenen van de oorlogsrente.

In het stelsel van de oorlog 1914-1918 wordt ook de periode van herstelverlof meegerekend voor het toekennen van de frontstreprenrente indien dat herstel gevuld werd door een nieuwe opnemung in een strijdende eenheid. De herstelperiode wordt niet meegerekend wanneer de gekwetste of zieke militairen definitief ongeschikt werden verklaard voor de dienst.

De auteur van het wetsvoorstel heeft zich vermoedelijk laten leiden door de voor het stelsel van de oorlog 1914-1918 geldende regels; het is nochtans niet wenselijk beide stelsels parallel te doen lopen wegens het grote verschil tussen de aspecten van de oorlog van 1914-1918 en die van 1940-1945.

Wat de financiële weerslag betreft van de voorgestelde maatregel, dient opgemerkt te worden dat er praktisch geen statistische gegevens beschikbaar zijn. Men kan evenwel veronderstellen dat die weerslag weinig belangrijk zou zijn.

De Minister beklemtoont dat er nog andere redenen bestaan om het wetsvoorstel af te wijzen.

De door de Regering gevoerde onderhandelingen met de vaderlandse verenigingen, hebben geleid tot een programmatieakkoord voor de periode 1970-1972. Dit akkoord moet in beginsel de belangrijkste twistpunten betreffende de eisen van de oorlogsslachtoffers op een bevredigende wijze regelen.

In het onderhavige wetsvoorstel vooropgezette maatregelen kwamen niet voor onder de eisen die door de diverse vaderlandse verenigingen aan de Regering werden voorgelegd.

De Minister is dan ook van oordeel dat het besproken wetsvoorstel van aard zou zijn het evenwicht te verstören van de programmatie 1970-1972, die zeer belangrijke voordeelen bevat voor de oorlogsslachtoffers.

Na een korte repliek van de auteur, die verklaarde dat hij zich omwille van de door de Regering voorgestelde programmatie voor 1970-1972 nooit veel illusies had gemaakt omtrent het lot dat aan haar voorstel zou worden beschoren, herhaalde de Minister nogmaals dat zijn afwijzende houding ten opzichte van het wetsvoorstel hoofdzakelijk ingegeven is door zijn bezorgdheid de programmatie 1970-1972 tot een goed einde te brengen.

Artikel 1 werd eenparig verworpen.

De Verslaggever,

W. CLAES.

De Voorzitter,

A. DEQUAE.

Il a ensuite souligné que la raison essentielle pour laquelle les mobilisés n'ont jamais obtenu une rente de guerre pour la période de mobilisation réside dans le fait que les rentes de guerre sont réservées à l'exercice du devoir en temps de guerre. Si on devait abandonner ce principe, on aboutirait inmanquablement à une situation contraire à l'esprit même qui préside à l'octroi des rentes de guerre.

L'incidence financière de la mesure envisagée serait de 130 millions environ.

En ce qui concerne la seconde partie de la proposition de loi, le Ministre a également soulevé certaines objections.

Actuellement, dans le régime de la guerre de 1940-1945, la période d'hospitalisation est prise en considération pour le calcul de la rente de guerre.

Dans le régime de la guerre 1914-1918, la période de congé de convalescence est comptée également pour l'octroi de la rente de chevrons de front, lorsque cette convalescence a été suivie d'une nouvelle incorporation dans une unité combattante. Par contre, la période de convalescence n'est pas comptée lorsque le militaire blessé ou malade a été déclaré définitivement inapte au service.

L'auteur de la proposition de loi s'est vraisemblablement inspiré des règles en vigueur pour le régime de la guerre de 1914-1918; il n'est cependant pas souhaitable d'établir un parallélisme entre les deux régimes, en raison de la trop grande différence d'aspects entre la guerre de 1914-1918 et celle de 1940-1945.

En ce qui concerne l'incidence financière de la mesure proposée, il convient de noter qu'il n'existe pratiquement pas de données statistiques. Il est néanmoins permis de supposer que cette incidence serait peu importante.

Le Ministre a également souligné que d'autres raisons encore militent en faveur du rejet de la proposition de loi.

Le Gouvernement a négocié avec les associations patriotiques un accord de programmation pour la période 1970-1972. Cet accord doit résoudre en principe d'une manière satisfaisante les principaux points litigieux concernant les revendications des victimes de la guerre.

Les mesures préconisées par la présente proposition de loi ne figuraient pas parmi les revendications présentées au Gouvernement par les diverses associations patriotiques.

Aussi le Ministre estime-t-il que la proposition de loi en discussion serait de nature à rompre l'équilibre de la programmation 1970-1972, qui comporte des avantages très importants pour les victimes de la guerre.

Après une courte réplique de l'auteur, qui a déclaré que la programmation proposée par le Gouvernement pour la période 1970-1972 ne lui avait laissé quère d'illusions quant au sort qui serait réservé à sa proposition de loi, le Ministre a répété que son opposition à cette dernière est inspirée essentiellement par son souci de mener à bien la programmation 1970-1972.

L'article premier a été rejeté à l'unanimité.

Le Rapporteur,

W. CLAES.

Le Président,

A. DEQUAE.